

22 grudnia 1931 r.

Fuz b 2510

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14867.

Kl. 62 c 16.

Schneider & Cie
(Paryż, Francja).

Strzała wybuchowa.

Zgłoszono 2 kwietnia 1930 r.

Udzielono 22 października 1931 r.

Pierwszeństwo: 25 października 1929 r. (Francja).

Niniejszy wynalazek dotyczy strzały wybuchowej, zwłaszcza przeznaczonej do rzucania z aparatów lotniczych. Wynalazek jest opisany szczegółowo poniżej i przedstawiony na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok ogólny strzały, fig. 2 — przekrój podłużny w zwiększonej skali, fig. 3 — przekrój według linii 3—3 na fig. 2.

Strzała ta posiada tak samo, jak inne podobne strzały już znane, metalowy kadłub rurkowy do umieszczenia ładunku, zaopatrzonej na przednim końcu w zapalnik do przekazania ognia temu ładunkowi, przyczem kadłub ten jest połączony z opierzeniem.

Kadłub strzały według wynalazku jest

zamknięty na tylnym końcu korkiem wykonanym z metalu lżejszego od metalu kadłuba strzały właściwej, który służy jednocześnie do połączenia z opierzeniem, wykonanem najlepiej z drzewa.

Kadłub *A* strzały jest wytłoczony ze stali. Zapalnik *D* posiada ruchomy zespół i działa wskutek bezwładności i wtłoczenia.

Iglica posiada płaską głowicę i jest tak osadzona w komorze zapalnika, iż pomiędzy nią a przednią płaszczyzną zapalnika jest pozostawiony pewien odstęp, przyczem kadłub zapalnika jest zamknięty kapturem *d* o niewielkiej masie, który stanowi przeszkodę dla bezpośredniego działania powietrza na układ zbijający, lecz

jest dostatecznie mało sztywny, by móc złamać się przy uderzeniu o przeszkodę, nawet mało odporną.

Zgodnie z wynalazkiem, kadłub strzały A, zawierający ładunek L z prasowanego trotylu lub z innego odpowiedniego materiału wybuchowego, jest uszczelniony od przodu kadłubem zapalnika, przyczem między nimi jest przełożony arkusik staniolu G, a ztyłu korkiem B, wkręconym do kadłuba strzały w miejscu a. Ten korek jest zakończony tuleją B', służącą do umocowania opierzenia C, i wykonany z metalu lżejszego od metalu kadłuba strzały, na przykład ze stopu glinu. Szczelne połączenie korka z kadłubem strzały osiąga się zapomocą krążka b' z materiału plastycznego, zaciśniętego pomiędzy przednią płaszczyzną korka a występem a', wykonanym na tylnej części kadłuba strzały.

Opierzenie jest wykonane z drzewa o niewielkim ciężarze właściwym, i o takiej średnicy, jaką posiada tuleja B' kadłuba A strzały. Posiada ono część obtoczoną C¹, wchodzącą w tuleję B¹ korka B i przytwierdzoną do tej tulei zapomocą zawleczek F. Na niewielkiej części swej długości c² trzon opierzenia jest cylindryczny, poczem zwęża się nakszałt klina wskutek ukośnego ścięcia jego powierzchni wzdłuż dwóch płaszczyzn symetrycznie pochyłych w stosunku do osi, jak to przedstawiono na fig. 2 i 3.

Wykonanie strzały wraz z opierzeniem z trzech rodzajów materiałów o zmniejszającym się ciężarze właściwym (stal, stop glinu, drzewo) i sposób połączenia

tych części, opisanych powyżej, dają możliwość wytworzenia pocisku doskonale zrównoważonego, który składa się w sposób prosty i może być wyrabiany ekonomicznie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Strzała wybuchowa z zapalnikiem uderzeniowym, służąca do zrzucania z samolotów i posiadająca opierzenie do stabilizacji podczas lotu, znamienna tem, że jej części składowe, kadłub, korek do połączenia kadłuba z opierzeniem i opierzenie, są wykonane z materiałów o stopniowo zmniejszającym się ciężarze właściwym.

2. Strzała według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada cylindryczny kadłub wytłoczony ze stali i zakryty wkręcanym wewnątrz korkiem o tej samej średnicy zewnętrznej, wykonanym ze stopu glinu, przyczem tylna część tego korka tworzy tuleję.

3. Strzała według zastrz. 1—2, znamienna tem, że opierzenie, w kształcie trzonu, jest wykonane z drzewa i posiada część cylindryczną, służącą do połączenia z korkiem kadłuba strzały, poczem przechodzi w część klinową, otrzymaną przez ukośne ścięcie wzdłuż dwóch płaszczyzn symetrycznie pochyłych w stosunku do osi.

Schneider & Cie.
Zastępca: M. Skrzykowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

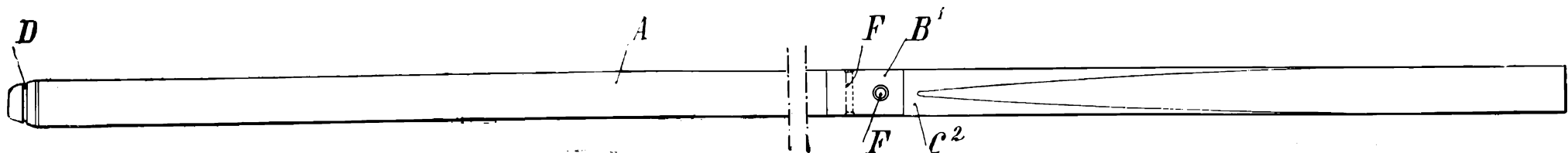

Fig. 2.

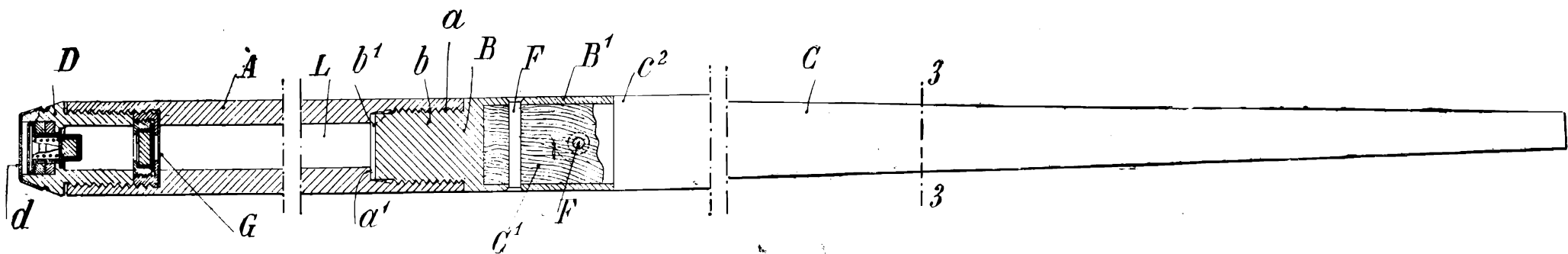

Fig. 3.

